

DI SẢN

TỪ SỰ DẠY DỖ CỦA DEREK PRINCE

Tầm quan trọng của Giê-ru-sa-lem

Các phương tiện truyền thông ngày nay đặc biệt chú ý đến khu vực Trung Đông nhiều hơn bất kỳ nơi nào khác trên trái đất. Nơi đây tập trung những vấn đề căng thẳng và xung đột, có thể châm ngòi cho cuộc chiến tranh thế giới lần thứ III – chỉ trong một sớm một chiều mà thôi. Yếu tố chính góp phần làm cho truyền thông tập trung sự chú ý đến khu vực này chính là sự nổi lên của Israel với tư cách là một nhà nước Do Thái có chủ quyền.

Bị chống đối và công kích không ngừng kể từ ngày ra đời, nhà nước Do Thái nhỏ bé này đã liên tục gây ngạc nhiên cho nhiều chuyên gia, đồng thời nhà nước này cũng thay đổi hoàn toàn thế cân bằng chính trị và quân sự của khu vực Trung Đông.

Tôi có năm năm phục vụ trong quân đội tại khu vực Trung Đông – bao gồm Ai Cập, Li-bi-a, Su-đan, và Giê-ru-sa-lem (sau này được gọi là Palestine). Sau đó tôi còn cư trú thêm hai năm nữa tại Palestine với tư cách thường dân. Trong suốt khoảng thời gian đó, tôi đã chứng kiến và dự phần trong những sự kiện hỗn loạn tại đây. Từ những sự kiện hỗn loạn này, tình thế hiện tại của khu vực Trung Đông đã ra đời.

Năm 1948, vào khoảng thời kỳ cuối của Hiệp định Ủy trị của Anh đối với Palestine, tôi nhận được một thông báo mời tôi đến nhận một số bưu kiện tại bưu điện chính của Giê-ru-sa-lem. Một buổi sáng nọ, tôi đi cùng hai con mình đến bưu điện, để chúng có thể giúp tôi mang các bưu kiện này về. Khi chúng tôi đi đến góc đường nơi đặt văn phòng trả bưu kiện, thì góc đường ấy đang ở dưới làn đạn của một tay bắn tỉa người Ả rập. Trong khoảng thời gian ấy, thực phẩm tại Giê-ru-sa-lem đã trở nên khan hiếm đến nỗi chúng tôi không thể bỏ lại các bưu kiện ấy mà không mang về. Chúng tôi chỉ cần chạy thật nhanh đến đó, như nhiều người trước chúng tôi đã làm. Vậy nên chúng tôi lao xuống rìa đường để chạy đến cánh cửa của văn phòng trả bưu kiện, nhanh như thỏ chui vào hang – chúng tôi hụt hết cả hơi khi chạy được đến đó, nhưng không bị thương tích gì.

Bên trong cánh cửa, một viên cảnh sát người Anh của sở cảnh sát Palestine đang làm nhiệm vụ. Trông ông ấy có vẻ sợ hãi, vì một viên đạn từ tay bắn tỉa vừa bắn vào một ô kính trên ô cửa nơi ông ta đang đứng. Chúng tôi đứng trong văn phòng trả bưu kiện một lúc, ổn định hơi thở và định thần trở lại. Sau đó, viên cảnh sát người Anh thận trọng đưa tay mở cửa và xem xét tình

hình. Một lúc sau, ông ta vẫy tay gọi tôi đến và chỉ cho tôi xem vị trí của tên bắn tỉa mà ông đã xác định được. Cách đó khoảng ba trăm thước, ở góc đường đối diện, nơi mà chúng tôi vừa đi qua để vào văn phòng trả bưu kiện, có một “pháo đài quân sự” với bê-tông ngầm đã được những người Ả Rập xây dựng ngay trên đường. Đối diện chúng tôi là một khe ngang, hẹp của “pháo đài quân sự” ấy, và tựa vào khe hẹp này là mồm của một khẩu súng trường. Trong một thoáng khi viên cảnh sát và tôi nhìn vào pháo đài quân sự ấy, khẩu súng trường lia qua lia lại trong khe khi tay bắn tỉa tìm kiếm mục tiêu.

Cuối cùng, chúng tôi cũng hoàn tất các thủ tục cần thiết. Chúng tôi nhận được các bưu kiện của mình, rồi đi khỏi đó bằng một đường khác – chúng tôi trượt nhanh qua những góc tường của văn phòng rồi đi vào một con đường hẹp và dốc, băng ngang qua vài bãi rác, cuối cùng chúng tôi ra khỏi nơi mà mình vừa mới ở dưới làn đạn của tay bắn tỉa. Khi chúng tôi rời đi, tôi nghe thấy nhân viên người Ả Rập phụ trách văn phòng trả bưu kiện thông báo rằng – vì vụ bắn tỉa – ông sẽ đóng cửa văn phòng. Viên cảnh sát người Anh vẫn đứng đó ngay tại bậc cửa. Theo tôi được biết, văn phòng trả bưu kiện đó đã đóng cửa và chỉ hoạt động trở lại vài giờ trước khi Hiệp định Ủy trị của Anh đối với Palestine kết thúc.

Rõ ràng, để đánh giá một cách xác đáng tình hình chung của khu vực Trung Đông, trước hết cần phải nỗ lực hiểu rõ vai trò độc nhất mà Israel đã nắm giữ từ trước và sẽ còn tiếp tục nắm giữ đối với khu vực này. Sau đây là những dữ kiện liên quan về vai trò quan trọng của Giê-ru-sa-lem dựa theo Kinh thánh, vì vai trò đó có liên quan đến Israel ngày nay. Cụ thể hơn, tôi đưa ra sau đây những lý do tại sao không bao giờ nên yêu cầu Israel đồng ý với một Giê-ru-sa-lem bị chia cắt về mặt chính phủ.

Trung tâm lịch sử

Giê-ru-sa-lem có một vị trí độc nhất trong lịch sử của Israel, vị trí ấy không thể chia sẻ với bất kỳ quốc gia nào khác trên thế giới. Chính tại Giê-ru-sa-lem, Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho Đa-vít mua một vùng đất mà Ngài đã định sẵn để làm nơi xây dựng đền thờ:

Khi ấy, thiên sứ của Đức Giê-hô-va bảo Gát nói với Đa-vít phải đi lên dựng một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va tại sân đập lúa của Ọt-nan, người Giê-bu-sít... Ấy vậy, Đa-vít mua cái chỗ sân ấy trả cho Ọt-nan giá bằng siếc-lơ vàng, cân nặng sáu trăm siếc-lơ. Tại đó Đa-vít cất một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va, dâng những của lễ thiêu, của lễ bình an, và cầu khẩn Đức Giê-hô-va; Ngài đáp lời người bằng lửa từ trời giáng xuống trên bàn thờ về của lễ thiêu.

1 Sử-ký 21:18, 25–26

Về sau, Sa-lô-môn xây đền thờ của mình tại đây và Đức Chúa Trời đã phán với ông rằng: “Mắt và lòng ta sẽ thường ở đó mãi mãi.” (1 Các-vua 9:3).

Chính tại Giê-ru-sa-lem, Đức Chúa Trời đã công bố rằng đây là thành mà Ngài đã chọn cho chính mình. Sa-lô-môn trích lời mà chính Chúa đã phán với cha mình là Đa-vít: “nhưng ta đã chọn Giê-ru-sa-lem, để đặt danh ta tại đó” (2 Sử-ký 6:6).

Chúa nhắc lại sự trường tồn của Giê-ru-sa-lem một lần nữa trong 1 Sử-ký 23:25: “Vi Đa-vít nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có ban sự bình an cho dân sự Ngài, và Ngài

ngự tại Giê-ru-sa-lem đời đời.”¹ Trong 1 Các-vua 11:36, Đức Chúa Trời phán với Giê-rô-bô-am, và Ngài đã nói như thế này về Rô-bô-am (con trai của Sa-lô-môn và là kẻ kế tự ngài vàng):

Ta sẽ để lại một chi phái cho con trai người, để cho tại Giê-ru-sa-lem, thành ta đã chọn dựng đặt danh ta ở đó, Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, hằng có một ngọn đèn trước mặt ta luôn luôn.

Theo Kinh Thánh, dân Do Thái được yêu cầu thực hiện cuộc hành hương về Jerusalem ba lần một năm:

Mọi người nam trong các ngươi, mỗi năm ba lần, phải ra mắt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, tại nơi mà Ngài sẽ chọn: tức là nhằm lễ bánh không men, lễ bảy tuần và lễ lều tạm.

Phục truyền luật lệ ký 16:16

Các tôn giáo khác không yêu cầu việc hành hương về Giê-ru-sa-lem.

Từ ngữ “*Giê-ru-sa-lem*” xuất hiện 778 lần trong Kinh thánh của người Do Thái. Ngược lại, trong sách thánh của đạo Hồi, là Kinh Ko-ran, Giê-ru-sa-lem không được đề cập đến một lần nào.

Theo lịch sử, Giê-ru-sa-lem là thủ đô duy nhất của người Do Thái, về mặt chính trị lẫn tâm linh. Xuyên suốt lịch sử, Giê-ru-sa-lem chưa bao giờ là thủ đô của bất cứ dân tộc nào khác. Là một thành phố, Giê-ru-sa-lem chỉ trở nên quan trọng về mặt chính trị đối với dân Ả rập sau cuộc chiến sáu ngày vào tháng Sáu năm 1967. Trước đó, dưới sự chiếm đóng của Giô-đanh, Giê-ru-sa-lem chưa bao giờ được xem là thủ đô.

Khi dân Israel hồi hương sau thời kỳ tù đầy tại Ba-by-lôn, các dân tộc khác tìm cách dự phần trong công cuộc khôi phục Giê-ru-sa-lem, thì Nê-hê-mi, quan thống đốc Do Thái, nói với họ rằng: “Đức Chúa của các tầng trời sẽ ban cho chúng ta sự hanh thông; vì vậy, chúng ta, là tôi tớ Ngài, sẽ chỗi dậy và xây sửa lại; nhưng các ngươi không có phần, hoặc phép, hoặc kỷ niệm trong Giê-ru-sa-lem.” (Nê-hê-mi 2:20).

Qua nhiều năm, người Do Thái đã sử dụng một tên gọi đặc biệt từ Kinh Thánh để đặt tên cho sản nghiệp của họ tại Giê-ru-sa-lem. Tên gọi đó là *Si-ôn*.

Đức Giê-hô-va là lớn, rất đáng được ngợi khen Trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta, và tại trên núi thánh Ngài. Núi Si-ôn đẹp đẽ nổi lên về phía bắc, là kinh đô của Vua cao cả, Và là sự vui vẻ của cả thế gian.

Thi-thiên 48:1, 2

Thuật ngữ *chủ nghĩa Si-ôn* được bắt nguồn chính tại nơi này.

Sự khôi phục Si-ôn

Sự tái sinh của Nhà nước Israel được tiên tri Ê-sai mô tả như một hiện tượng độc nhất vô nhị:

Trước khi chuyển bụng, người phụ nữ đã sinh con; Trước khi đau đớn từng cơn, nàng đã sinh được một con trai. Ai đã nghe một việc như thế chưa? Ai đã thấy một việc như vậy bao giờ chưa? Có đất nước nào mà chỉ một ngày là được sinh ra chăng? Có dân tộc nào mà chỉ trong chốc lát lại

được chào đời chẳng? Thế mà Si-ôn vừa mới chuyển bụng đã sinh ra được một đàn con.

(Ê-sai 66:7–8)

Chính xác theo Kinh thánh thì sự tái sinh của Nhà nước Israel được trình bày như một sự kiện độc nhất vô nhị, hoàn toàn không có sự kiện nào tương tự trong lịch sử. Trong một ngày – Ngày 15 tháng 05 năm 1948 – Israel ra đời như một nhà nước trọn vẹn với đầy đủ chức năng của nhà nước đó: quân đội, hải quân, không quân (một máy bay), quốc hội, lực lượng cảnh sát, các hệ thống y tế và giáo dục, ... Tôi biết rằng không có quốc gia nào trong lịch sử kinh nghiệm một cuộc hồi sinh tương tự như thế. Đây là một hành động tối cao của Đức Chúa Trời. Thật kinh khủng khi thử tưởng tượng những hậu quả của việc chống đối lại hành động đó.

Sự trở lại của Chúa

Sự khôi phục của Si-ôn được xem như khúc dạo đầu chuẩn bị cho sự trở lại của Chúa trong vinh hiển: “Khi Đức Giê-hô-va lập lại Si-ôn, thì Ngài sẽ hiện ra trong sự vinh hiển Ngài.” (Thi-thiên 102:16).

Mọi dự báo của Kinh thánh và những sự chuyển mình của lịch sử hiện tại kết hợp với nhau để tập trung sự chú ý của chúng ta vào một sự kiện sắp xảy ra mà tầm quan trọng của sự kiện ấy mang tính độc nhất vô nhị: *Sự trở lại của Chúa Giê-xu trong quyền năng và trong sự vinh hiển.* Điều này khiến cho những gì được dự đoán sẽ xảy ra trên núi Ô-li-ve mang một ý nghĩa đặc biệt:

Trong ngày đó, chơn Ngài [Chúa Giê-xu] sẽ đứng trên núi ô-li-ve, là núi đối ngang Giê-ru-sa-lem về phía đông; và núi ô-li-ve sẽ bị xé ra chính giữa về phía đông và phía tây, đến nỗi thành ra một trũng rất lớn; phân nửa núi dời qua phương bắc, phân nửa dời qua phương nam.

Xa-cha-ri 14:4

Rồi sẽ đến một thời kỳ khi Đức Chúa Trời sẽ phán xét tất cả các quốc gia dựa trên cách mà họ đã đối xử với vùng đất và dân tộc Israel:

Vì này, trong những ngày đó, và trong kỳ đó, khi ta sẽ đem phu tù của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem trở về, thì ta sẽ nhóm hết thảy các nước lại, và đem chúng nó xuống trong trũng Giô-sa-phát. Tại đó, ta sẽ phán xét chúng nó vì cớ dân ta, và Y-sơ-ra-ên là sản nghiệp ta, mà chúng nó đã làm cho tan tác giữa các dân tộc; và chúng nó đã chia đất ta ra.

Giô-ên 3:1–2

Mục đích của Đức Chúa Trời là biến Giê-ru-sa-lem trở nên một nguồn phước cho mọi dân tộc, và Chúa hứa rằng Ngài sẽ đoán phạt một cách nặng nề trên tất cả những quốc gia nào chống đối lại chương trình của Ngài dành cho Giê-ru-sa-lem. Kinh thánh nói rõ rằng khi Chúa trở lại, đó sẽ là một Giê-ru-sa-lem tối cao của dân tộc Do Thái. Chúa Giê-xu phán như sau:

Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, ngươi giết các đấng tiên tri và ném đá những kẻ chịu sai đến cùng ngươi, bao nhiêu lần ta muốn nhóm họp các con ngươi như gà mái túc con mình lại ấp trong cánh, mà các ngươi chẳng khứng! Nay, nhà các ngươi sẽ bỏ hoang! Vì, ta bảo, các ngươi sẽ

không thấy ta nữa, cho đến lúc các ngươi sẽ nói rằng: “Phước cho Đấng nhân danh Chúa mà đến!”

Ma-thi-ơ 23:37–39

Trong Ma-thi-ơ 24, Chúa Giê-xu nhắc đến “sự gớm ghiếc tàn nát” (câu 15) mà tiên tri Đa-ni-ên đã từng nói đến. Sau đó, Ngài nói rằng, “Bấy giờ ai đang ở Giu-đê, hãy trốn lên núi... Hãy cầu nguyện để cơn chạy trốn đó không nhằm vào mùa đông hay ngày Sa-bát” (câu 16, 20). Cảnh báo của Chúa về việc cầu nguyện để cơn chạy trốn không nhằm vào ngày Sa-bát mặc nhận một điều rằng, những luật lệ Do Thái sẽ được áp dụng cho Giê-ru-sa-lem, và những luật lệ này quy định rằng giao thông công cộng hoặc các địa điểm thương mại, chẳng hạn như các trạm xăng hay các ngân hàng sẽ không được phép hoạt động trong ngày Sa-bát. Chỉ khi Giê-ru-sa-lem trực thuộc chính phủ Do Thái thì đây mới là một vấn đề.

Hãy để tôi tóm tắt ngắn gọn kết luận của mình. Trong ý định đòi đòi của Đức Chúa Trời, Ngài đã khiến Giê-ru-sa-lem trở thành nhân tố quyết định mà dựa trên nhân tố đó, Ngài sẽ đương đầu và xử lý các dân tộc khác. Quốc gia, dân tộc nào kết nối chính mình với chương trình của Đức Chúa Trời dành cho Giê-ru-sa-lem, quốc gia và dân tộc đó sẽ nhận được ơn phước của Ngài. Tuy nhiên, những quốc gia nào đi theo một chính sách chống nghịch lại với chương trình của Đức Chúa Trời sẽ bị Ngài đoán phạt một cách nặng nề. Hãy dâng chính mình và cầu nguyện rằng sự khôn ngoan, sự suy xét, và sự hiểu biết thiên thượng sẽ được ban cho tất cả những ai đang nắm giữ những vị trí có thể gây ảnh hưởng đối với những vấn đề về khu vực Trung Đông.

¹ Câu này áp dụng cho cả Giê-ru-sa-lem tự nhiên và Giê-ru-sa-lem thuộc linh.

PHÒNG THEO THƯ GIẢNG DẠY CỦA DEREK PRINCE: “ĐẤT HỨA” VÀ “THƯ NGỎ TỪ GIÊ-RU-SA-LEM”

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

